

Ei Vént'ed Tramōntàinna e u Sù

Un déi, ei Vént'ed Tramōntàinna e u Sù i tachéva lite: iòn u pretendè da vesse püsè fòrte che l atru, quandu i an vüsstu un pelegréin, ch'u gniva inansi fatt'sö int u sö pastràn. I dü che tachèa lite, alura, i disu che saréssa stó u püsè fòrte chi saréssa riusiù a fà séi che ei pelegréin u s tiréssa via ei pastràn d'adóssu.

Ei Vént'ed Tramōntàinna cmēnsó¹ a tirà cōn fuórsa, ma püsè u tirè, püsè ei pelegréin u se strensè adóssu u sò pastràn, tantu che ala féin ei pór Véntu l à düvü deśmètte da fà cul ch'l éra dré fà. U Sù alura u s mett'in méśu al célu e, dòpp'un pó, ei pelegréin, che u sēntiva tānte cadu, u s tira via ei pastràn. E a Tramōntàinna duvèt¹ capì che u Sù l éra püsè fòrte che lé.

T èlla piasü a stória? A vurésti ripétla?

Nota 1 - il passato remoto è qui dovuto a influenza del testo italiano da tradurre, come mostra anche l'assenza del clitico. In effetti, in una successiva comunicazione l'autrice ci ha segnalato che si dovrebbe dire *l'à duvüju*.